

Font de Puiggraciós

Figaró-Montmany

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Puiggraciós
Emplaçament Santuari de Puiggraciós, s/n.

Coordenades:

Latitud: 41.70606
Longitud: 2.24761
UTM Est (X): 437403
UTM Nord (Y): 4617415

Classificació

Número de fitxa 08134 - 157
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Privada
Titular: 08133A00500023

Fitxes associades:

[Santuari de la Mare de Déu de Puiggraciós](#)

[Imatge de la Mare de Déu de Puiggraciós](#)

[Capelleta a Puiggraciós](#)

Autoria de la fitxa Anna M. Gómez Bach
Data de registre de la fitxa: dl., 31/01/2005 - 00:00

Autoria de la darrera revisió: Ana Requejo Alonso

Descripció

Es tracta d'una font amb l'entorn immediat poc construït situada darrera el Santuari de Puiggraciós, al peu de la pista que baixa cap a Sant Pau de Montmany. En una petita pendent s'ha bastit amb pedres més o menys desbastades i lligades amb morter de calç, un mur cec que recorda una feixa. Aquest es troba ben lligat a la part inferior de l'estructura, mentre que la part superior, on presenta una forma de semicercle, les pedres es disposen seguint la tècnica de la pedra seca. Al centre hi ha una gran llosa de pedra local d'on surt el broc vessador, on hi ha una petita aixeta amb pulsador. Al la base, una petita pica de pedra construïda fa de captador de l'aigua residual. Aquesta pica presenta una forma semicircular i està formada de petites pedres rejuntades amb ciment contemporani, però el morter original és de calç. La font funciona correctament i l'aigua que en surt, en el moment de fer la visita, és abundant.

Història

La presència d'aquesta font s'ha de relacionar, per proximitat, amb el Santuari de Puiggraciós. El santuari, pròpiament dit, va ser erigit entre el 1701 i el 1711 i restaurat el 1957, en aquest centre cultural s'hi venera la Mare de Déu de Puiggraciós, una talla gòtica catalana datada dels segles XIV-XV i inicialment ubicada a Montmany. No serà fins l'any 1698 quan es concedeix l'administració de Sant Pau de Montmany sobre Santa Maria del Puig. La història del Santuari de Puiggraciós s'inicia amb la petició del rector de la parròquia de Montmany, Mn. Vicenç Torrellebreta, quan demana al bisbe de Barcelona en la seva visita pastoral de l'any 1698, la concessió d'un Altar Major per a l'advocació de la Mare de Déu de Puiggraciós. Aquesta concessió va ser atorgada el 26 de juny de 1701 quan Rafael Xammar i Derrocada, fill de l'Ametlla, i entre d'altres càrrecs visitador general de la diòcesi de Barcelona, va signar-la. El 3 de setembre de 1711 va ser oberta al culte. El temple es completa amb un cor i un cambril, de planta quadrada, que va ser acabat l'any 1771, i amb una casa, que originàriament era la residència de l'ermità que estava autoritzat a residir-hi. Entre 1910 i 1936 va ser, també, seu de la parròquia de Montmany. A l'any 1936, el temple va ser profanat i posteriorment restaurat en el període comprès entre els anys 1951 i 1955 per l'arquitecte Lluís Bonet i Garí, iniciada a petició del rector de l'Ametlla Mn. Jesús Ventura. La inauguració d'aquestes actuacions va tenir lloc l'any 1957. És possible que en aquest moment al arranjar-se l'entorn immediat del santuari marià s'arreglés la font, que de ben seguir ja existia abans.

Bibliografia

OLIVER, J. 2000. Història de Figaró-Montmany. Vol. 1: Figaró abans de ser-ho, Ajuntament de Figaró-Montmany.

